

Educació social i justícia restaurativa

És la justícia un àmbit exclusiu dels professionals del dret? La justícia és únicament l'aplicació de les lleis i les normes de manera mecànica o, per contra, és un horitzó ètic de convivència que no obvia la complexitat dels fenòmens que faciliten o dificulten una convivència justa? En definitiva, respon de manera atomitzada i simplificadora a les problemàtiques socials o busca comprendre les interaccions sistèmiques entre els components que estan en la base d'aquestes problemàtiques?

Per respondre a aquestes preguntes o, si més no, per concretar fites més precises que permetin transitar entre aquests interrogants, en el present monogràfic es presenta una perspectiva de la justícia –la justícia restaurativa–, que supera una mirada centrada en l'aplicació mecànica i lineal de regles i normes. És un enfocament que busca la comprensió polièdrica dels fenòmens i que, en conseqüència, no es conforma a donar respostes simplificadores de la realitat perquè entén que tota simplificació és una forma de no solucionar els problemes i, fins i tot, de fer-los més profunds. La justícia restaurativa posa la mirada en les interaccions entre persones i en la creació d'oportunitats de convivència que passen per l'assumpció de responsabilitats de totes les parts implicades, però fonamentalment se centra en la voluntat de construir nous escenaris de vida social. Com es pot comprendre, aquest enfocament requereix del concurs d'altres disciplines, àrees de coneixement i activitats professionals, entre les quals destaquem l'educació social com una professió que posa l'èmfasi en la creació de vincles socials satisfactoris a través de propostes educatives.

El conjunt d'articles d'aquest monogràfic aporta informacions significatives sobre aquest nou enfocament de la justícia que obre noves i interessants oportunitats de col·laboració amb l'educació social.